

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám,
posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží.“*

Ef 2, 21–22

Úvodní slovo

Milovaní bratři a sestry, drazí věřící,

již několik měsíců jste v našich kostelích seznamováni s životem církve v okolních zemích střední Evropy. Je právě záměrem Středoevropských katolických dnů, které začaly čtením společného pastýřského listu biskupů osmi zemí spojených v tomto projektu 1. června 2003, aby se lidé lépe poznali a odstranili tak zábrany, které vznikly díky často neprodyšným státním hranicím, které nás v minulosti rozdělovaly. Když před třemi roky

přišel kardinál Schonborn s myšlenkou uskutečnit Středoevropské katolické dny, nikdo tehdy netušil, že se jejich vyvrcholení bude doslova krýt se vstupem většiny zúčastněných zemí do Evropské unie. Jako by nás Duch Svatý vedl k tomu, abychom zcela jasně vyjádřili to, co před časem řekl Svatý otec Jan Pavel II: Evropa potřebuje dýchat oběma plícemi! Na základě našich dlouholetých zkušeností chceme my, Středoevropané, zcela důrazně připomenout celé Evropě, že jedinou nadějí jak světa, tak našeho kontinentu je Kristus. Je dobré, aby Evropa toto poselství slyšela. Musí pak být náležitě slyšitelné. A to chceme

udělat společně s první poutnicí světa, s Pannou Marií.

Je naší milou povinností vás všechny pozvat na společnou pouť národů do slavného rakouského poutního místa v Mariazell, které založil moravský markrabě Jindřich. Uskuteční se týden před svato-dušními svátky, v sobotu 22.května 2004.

Naši předkové putovávali do Mariazell a prosili za nás. My nyní chceme prosit za budoucnost potomků. Není nám lhostejné, jak bude vypadat naše vlast, náš světadíl za pár desetiletí či století. Křesťan nezoufá, nenaříká, ale modlí se! Proto jedeme do Mariazell.

Ptáte se ale jak? Již dlouhou dobu existuje organizační výbor, který tuto pouť připravuje. Na vás je udělat jediné: Přihlásit se u vašeho duchovního správce, vzít s sebou platný cestovní pas a jídlo a vydat se v příslušný den a hodinu k autobusu. A jistě také předem vyprosít příhodné počasí.

Přijměte toto pozvání vašich biskupů ke společné pouti. Věříme, že společná modlitba dokáže překonat mnohé. A v Evropě máme co překonávat, to je nám jistě všem zřejmé. Svätý otec, který před časem přislíbil účast na této pouti, nám všem na cestu do Mariazell žehná.

Vaši čeští a moravští biskupové

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Ty z vás, kteří uvažují o účasti na pouti do Mariazell, prosíme, abyste se co nejdříve přihlásili buď na faře či v sakristii. Předpokládá se, že se jednotlivé brněnské farnosti budou snažit spojit v organizaci poutních autobusů, a tak je zapotřebí, abychom co nejdříve věděli, jaký bude zájem o účast.

• **Příprava na 1. sv. přijímání** v naší farnosti bude zahájena ve středu 10. března 2004 v 16 hodin na faře Lidická 6. **Toto první setkání je určeno rodičům** přihlášených dětí a bude mít informační charakter. Samotná příprava pak bude zahájena další středu ve stejném čase a na stejném místě.

Děti je možno přihlašovat v sakristii kdykoliv před či po mši svaté. Do přípravy budou zařazeny děti z naší farnosti, pokud mají za sebou minimálně jeden rok vyučování náboženství či jiné odpovídající katecheze.

• **Znovu upozorňujeme na případy, kdy se v kostele objevují letáky** o tzv. „Vesmírných lidech“. Často jsou také položeny na stolku s novinami či vloženy přímo v nich. Jedná se o aktivitu duševně nemocného člověka, kterou lze jen těžko nějak usměrnit. Prosíme tedy o pochopení a shovívavost. Dostanou-li se vám někdy do rukou, jednoduše je odložte v nejbližším koši na odpadky.

• **Prosíme, abyste po opravě lavic v kostele znovu při nedělních bohoslužbách začali respektovat, že lavičky před oltářem jsou určeny malým dětem s jejich rodiči.** Starší farníky jistě pustíme sednout kdekoliv jinde v kostele do lavic.

• **Biblické závody** – Dokážete si vzpomenout na jméno Abrahamovy manželky? Sára? Rebeka? Alžběta? Všechny soutěživé děti od 1. do 9. třídy ZŠ, které se nebojí změřit síly se stejně starými soupeři, zveme na Biblické závody. **Závody se uskuteční v neděli 14. března od 14 do 15 hodin v sokolovně v Syrovicích.** Soutěží mezi sebou tříčlenné skupinky ve třech věkových kategoriích: 1.–3. třída, 4.–6. třída, 7.–9. třída. Soutěžní otázky jsou dány předem, zahrnují znalosti ze Starého a Nového Zákona a Katechismu. Zájemci se mohou hlásit u pana faráře do 3. března, u něj jsou také k dispozici soutěžní otázky, které skupinky vypracují předem, v Syrovicích pak následuje vyhodnocení.

Statistický přehled o životě farnosti

počet křtů	75
z toho nad 14 let	6
biřmování	6
počet sňatků	27
pohřby	73
z toho kremací	58

Vyúčtování hospodaření farnosti v roce 2003

PŘÍJMY (v Kč)

sbírky	1 205 979,-
církv. úkony a činnosti	30 320,-
dary fyz. i práv. osob	178 200,-
dotace	80 000,-
a další	
celkem	1 566 613,-

VÝDAJE (v Kč)

bohoslužebné potřeby	57 468,-
režijní výdaje	319 188,-
opravy památek	227 172,-
opravy ostatní	277 660,-
odeslané sbírky a příspěvky	290 505,-
dary a char. výdaje	214 340,-
a další	
celkem	1 723 940,-

Rozdíl příjmů a výdajů – 157 326,10

INZERCE

NABÍZÍME PRIVÁT

pro dvě dívky nekuřačky do samostatného pokoje v bytě, kde bydlí další studentky. CENA 1.500 Kč os./měsíc. Ulice Štefánikova (trasa tramvaje č. 1). Již od března! Kontakt: 608 916 050

Přečetli jsme za vás . . .

...tentokrát v hlubinách internetu

Laická liga ochrany ohrožených katolických kněží

(aneb: Přece je neodrovnáme všechny)

Jan Milošila, 19. 12. 2003

Dne 26.prosince 2002 bylo v Mřivých Smrtkách založeno sdružení římskokatolických věřících, které do života české církve vstupuje pod názvem „Laická liga ochrany ohrožených katolických kněží“ (LLOOKK). Její zakladatelé totiž ve svém okolí zaznamenali ve dnech, jež založení LLOOKKu těsně předcházely, vysoký výskyt jevu, pro nějž se začíná prosazovat název „syndrom kněžského shoření“. Tento jev se v počátečním stadiu shoduje se známějším syndromem kněžského vyhoření, nastává však i u kněží vcelku spokojených a vyrovnaných.

Spouštěčem syndromu je fyzická namáhavost duchovní služby především v souvislosti s hlavními svátky církevního roku. Členové LLOOKKu se nechtějí věnovat analýze tohoto jevu na teoretické rovině. Jeich záměrem je změnit situaci, která syndrom vyvolává.

Mimo jiné se proto zavazují:

- přistupovat ke zpovědi pravidelně, ne však v termínech, kdy lze očekávat zvýšený zájem nečlenů LLOOKKu o svátostnou službu. Konkrétně to znamená (kromě naléhavé potřeby):

1. nezpovídat se v neděli,
 2. nezpovídat se přesně o prvních pátcích, ale ve dnech předcházejících či následujících,
 3. nezpovídat se mezi 4. nedělí adventní nebo 5. nedělí postní a následným Božím hodem,
- zázraky očekávat od Boha, ne však od svého duchovního správce, tedy např.:

1. spokojit se s tím, že duchovní otec přednese na Boží hod totéž kázání při jitřní mši, při mši ve dne (první, druhé, . . .), a dokonce i při večerní,
2. neočekávat od duchovního správce schopnost bilokace, třebaže v našem kostele půlnoční bývala od nepaměti přesně o půlnoci,
3. smířit se s tím, že pan farář či kaplan pojedje na opravdovou dovolenou, při níž se bude hříšně válet u moře, zbytečně chodit po horách nebo povede marné řeči s obyvateli svého rodiště,
4. a tak dále v mnoha jiných věcech.

Organizační výbor LLOOKKu se dále usnesl, že mimořádnými členy mohou být i ordináři. Těm se pak navrhuje:

- nakolik je možné nepřetěžovat kněze úřední agendou a podporovat co největší zapojení laiků do správy farností,
- kontrolovat zaměstnance svých kurií, zda pro potvrzení důležitosti svých pracovních míst nevymýšlejí úřední úkony, bez nichž bylo možné vcelku spokojeně žít,

– co nejčastěji s kněžími komunikovat na osobní a soukromé rovině, protože leckteří nikoho jiného nemají (nebo si to často myslí). Spokojenější pastýři mívají totiž spokojenější ovečky a to je jistě důležitější než mnohá pout', byť i národní či evropská.

Členem LLOOKKu se může stát každý katolický křesťan, když třikrát za sebou nahlas či v duchu zopakuje větu, která je hlavním heslem nového sdružení: „Přece je neodrovnáme všechny!“

(redakčně kráceno, upraveno)

Slovo nemocným

„Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden.“

Mt 10,38

Většina nemocí, kterými lidé trpí, jsou nemoci zaviněné nesprávným způsobem života, přepínáním sil, honbou za druhořadými hodnotami, kouřením, špatným ovzduším, dopravními nebo pracovními nehodami. Už svatá Hildegarda z Bingen se pokusila rozdělovat příčiny nemocí podle hlavních hříchů a podle zanedbávání hlavních ctností.

Křesťanství nepopírá vztah mezi nemocí a hříchem, ale tento vztah nemůže být zjednodušován tak, že bychom viděli v nemocném potrestaného hříšníka. Žádný

člověk neumí spravedlivě posoudit, co zavinil nemocný sám a co je důsledkem špatné výchovy, vlivu blízkých lidí a prostředí, ve kterém člověk žije. Každé lidské hodnocení stavu druhého je málo objektivní. Sám nemocný se však může zamýšlet nad svým stavem a poctivě si ujasnit, zda jeho nemoc není důsledkem jeho mravního selhání nebo opomenutí toho, co měl v životě splnit. Nejvhodnějším způsobem, jak se na Boha obrátit, je modlitba, která je naplněná důvěrou v Boha a v jeho spravedlnost. Kdyby chtěl nemocný vyřešit situaci sám jen svými silami, neuspěl by a bylo by z toho jen zvyšování utrpení.

Když má být naše modlitba pro nás přínosnou, musí být zakořeněná na správném vztahu nemocného k Bohu. Nemocný musí v Bohu vidět Otce, který miluje všechny lidi, který je naplněný dobrotou a láskou a který se nemstí za to, čím byl uražen, ale který odpouští. Nemocný by si měl uvědomovat, že i to špatné v nás se promítá do našeho zdravotního stavu. Proto bychom se měli snažit svůj duchovní stav zlepšit. Nemoc bývá často varováním a výzvou ke změně smýšlení a jednání.

Můžeme mít hluboko v duši zakořeněné nepřátelství k lidem, nedůvěru k nim a nebo k celému životu. Někdy může naši duši ovlivňovat snění o neskutečných a neuskutečnitelných plánech, které staví naše pýcha.

Když chceme získat zdraví těla, musíme začít s uzdravením naší duše, protože

její zdraví je předpokladem pro zdraví celé bytosti.

Církev neschvaluje projevy těch lidí, kteří všude vidí jen tresty a odsouzení, ale vybízí k účinné pomoci všem potřebným, a to nejen po stránce tělesné a hmotné, ale také po stránce duchovní. Pro duši a její zdraví ustanovil Ježíš svátosti, které dávají nejen účast na nadpřirozeném životě, ale i účinnou pomoc ve všech životních situacích. Zvláště svátost smíření, svátost nemocných a Eucharistie se projevují na celé bytosti člověka, když jsou přijímány s vírou a pokorou, přinášejí pokoj do duše a zdraví těla.

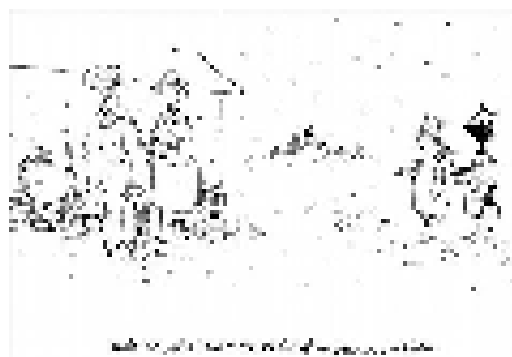
Každý, kdo je v úzkém styku s nemocným, má možnost mu přijetí svátostí umožnit a přispět k tomu, aby je přijal tak, aby mu přinesly užitek.

Otec Josef Šik

Z Farní charity

Zajímá vás, kolik peněz se letos vybralo v naší diecézi při Tříkrálové sbírce? Z oblastní charity nám poskytl přiloženou tabulku, kde jsou uvedeny počty skupinek koledníků a sumy vybraných peněz podle regionů a jejich celkový rozpočet. Pro srovnání v tabulce najdete i údaje z minulého roku 2003.

region	skupinky	výtěžek
	2003 2004	2003 2004
Blansko	86	426 243,30
	133	564 220,00
Brno-měs.	187	858 681,80
	220	1 031 745,60
Brno-ven.	308	1 858 204,10
	320	1 750 978,00
Břeclav	219	1 102 260,30
	266	1 109 732,00
Hodonín	309	1 317 205,60
	394	1 416 002,50
Jihlava	226	717 518,10
	210	721 000,00
Třebíč	180	965 000,00
	200	1 017 000,00
Znojmo	160	666 994,80
	202	752 047,00
Ždár n. S.	180	1 045 512,00
	200	1 220 197,70
Celkem	1855	8 957 620,00
	2145	9 582 922,80

autor: Renčín; zdroj: OCHB

Poděkování otce biskupa za Tříkrálovou sbírku

Milí koledníci, milé sestry, milí bratři, milé děti, i když se loňská částka výnosu Tříkrálové sbírky v brněnské diecézi považovala za rekordní, letošní výtěžek ji opět překonal. Děkuji vám všem, kdo jste do sbírky přispěli. Částka po sečtení všech pokladniček prozradila výši 9,6 milionů korun. Jen pro srovnání – v roce 2001, v prvním ročníku této akce, vykoledovali tři králové v naší diecézi 4,4 milionů, o rok později 6,7 milionů a v loňském roce 8,96 milionů korun. po diecézi putovalo začátkem roku více než 2000 skupinek, tedy přes 6000 koledníků.

Také letos byl nejštědřejším regionem Brno – venkov s výtěžkem více než 1,6 milionu korun, hned po něm následuje Hodonínsko. Milionovovu částku překročily také Brno – město, Třebíčsko, Žďársko a Břeclavsko.

Výtěžek sbírky z 80% podpoří více než pět desítek regionálních a celodiecézních projektů na pomoc lidem v nouzi. Zbývající část poputuje především na financování celorepublikové humanitární pomoci, mj. také na pomoc obětem nedávného zemetřesení v Íránu, a na uhrazení zákonem povolených režii sbírky.

Milí přátelé, děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským

srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit mrazem, nevlídným počasím ani nevlídným přijetím. V modlitbě všechny provází

váš biskup Vojtěch

K Zamyšlení

co schází dnešní době?

Nedávno jsem četla článek. V něm smutná matka psala o svém synovi – viníkovi dopravní nehody. Byl zvyklý jezdit jako závodník, protože on přece ví, co dělá; jemu se nemůže nic stát. A měl pravdu – jemu se vskutku nic nestalo. Zaplatil to svým životem ten druhý, opatrnější, otec tří malých dětí. Syn se nepřiznal, o jeho vině nikdo neví. Rodiče (včetně maminky, která svůj článek psala anonymně a u níž „láska“ k synovi je silnější než pocit zodpovědnosti) také mlčí, neudělal to přece schválně, nezničí si život, když oběti nehody život nelze vrátit.

Napadá mě jediné. Dnes je zcela evidentně běžným zvykem nepřebírat za své chování vůči bližním zodpovědnost. „Vždyť my to nemyslíme zle, jen užíváme svou svobodu, která nám náleží,“ obhajují své stanovisko ti, kteří nepomyslí na jinou svobodu než na svou vlastní. Nakolik zasahují do svobody ostatních, je příliš nezajímá. Nikdo z nás není dokonalý, nikdo nemůže říct, že se ho to ani trochu netýká.

Vezměme toto vše jako malý podnět k zamýšlení. Třeba naše zodpovědnost vůči bližním osloví lidi, kteří tímto směrem dosud nepřemýšleli.

Ještě pár slov. Někdy může mít naše zodpovědnost vůči druhým i podobu dost atypickou. Vždycky, když vidím podnikavce zneužívající lidskou dobrotu – např. žebráním u kostela (aniž by byli opravdu v nouzi), vzpomenu si na slova otce Pavla Posáda: „Láska k bližnímu se projeví i tím, že mu neumožníme nás zneužívat.“ I to je zodpovědnost vůči druhým.

Jarka Cýrusová

Stalo se . . .

. . . a není to tak dávno

Sluníčko ještě pořádně nevyskočilo z peřin a Vráťa už se blížil ke škole. Nespěchal, času bylo dost a kolikrát se podaří klukovi před vyučováním zaklouzat si na klouzačce, postavit docela malinkatého sněhuláčka a zacinkat na „rampouchové varhánky“. Sněhová nadílka a led vynahradí všechny zimní nepříjemnosti a navíc Vráťa po cestě zahlédl ze sněhu vykukující poupata čemeřice za plotem zahrádky. Jaro o sobě dává vědět, i když je ještě zachumlané pod sněhovou peřinou. Vráťa se poněkud zasníl, a tak ho nečekané a rázné trhnutí aktovkou vychýlilo z rovnováhy. Poroučel se k zemi a nestačil zabránit klukům, kteří ho zezadu napadli a

strhli mu aktovku, aby z ní rychle vytáhli hračku od Ježíška – beyblade, aktovku zahodili, do Vráti napálili sněhovou kouli a rychle utekli. Vráťa otrepal z obličejů sních a vztekle zvedl aktovku: „Darebáci!“ zakřičel. Už se mu do školy nechtělo, ale co se dalo dělat. Postěžovat si učitelce nemá cenu – okomentovala by to větou: „Máš se bránit!“ a hotovo. Došlápnout na kluky si nemůže – jsou dva a o dvě třídy výš. Nemohl se dočkat, až zase bude doma.

„Mami, jak já je nenávidím. Myslíš, že je Bůh potrestá? Patří do pekla! Já bych nikdy nikomu nic takového neudělal,“ rozhorlil se sotva celou událost mamince popsal.

Máma na něm viděla, jak zadržuje slzy vzteku, lítosti i bezmoci a bylo jí to líto. „Máš plné srdíčko křivdy, Vráťo, že se ti do něj nevejde skoro už nic jiného. Je to velmi těžké, ale co kdybys jim zkusil odpustit – uleví se ti. Třeba to nepůjde hned, třeba budeš potřebovat dlouhý čas, ale nakonec stejně nejvíc pomůžeš sobě – vrátí se ti pokoj do srdíčka?“

„Mami, jak můžeš takhle mluvit,“ zíral nevěřícně Vráťa. „Ti kluci ničeho nelitují, naopak, jestli jim v takovém řádění nikdo nezabrání, budou to dělat znovu a znovu. Když jim odpustím, budou mě mít za slabocha, a tím víc si na mě dovolí. Jenže já sám na ně nestačím. Porad', mami, jak si to s nimi vyřídit?“

Maminka povzdychla. „Chápu tvou hořkost, Vráťo. Pojd', poprosíme spolu Boha, aby nám vnuknul dobré řešení.“

Pár otázek k zamyšlení pro rodiče:

- *k jakým hodnotám vedeme své děti?*
- *jak se stavíme k otázkám násilí v dětském světě?*
- *kterým zásadám děti učíme?*
- *učíme-li je vždy ustoupit, budou jednou schopny bojovat za správnou věc?*
- *jak je naučit odpustit křivdu, ale přesto se jednoznačně postavit proti zlu?*

Tyto otázky by mohly být anonymní anketou pro rodiče, a tak velice uvítáme, napíšete-li nám a pomůžete tak složit malý vzorek křesťanských názorů na výchovu. Děkujeme.

Jarka Cýrusová

Moravsko-slezská křesťanská akademie

*Vás srdečně zve
na přednášky jarního cyklu*

- 24. února 2004
Mgr. Jiří Mihola
Barokní poutní místa na Moravě
- 2. března 2004
Prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc.
Současný člověk a „tradiční jazyk víry“
- 9. března 2004
Prof. MUDr. Augustin Svoboda, CSc. a hosté

Kmenové buňky: od studia buněčné diferenciaci k reparativní medicíně

- 16. března 2004

Mgr. Miroslav Jeřábek

Hnutí za silnou střední Evropu v Brně v letech 1929-1939

- 23. března 2004

ThMgr. Stanislava Ševčíková

Stádia víry ve vývoji osobnosti

- 30. března 2004

Prof. RNDr. E. Paleček, Prof. MUDr. Oldřich Nečas, Prof. MUDr. A. Svoboda, Prof. MUDr. B. Lang, RNDr. Pavel Vařejka, P. Mgr. M. Vácha, P.Dr. Stanislav Pacner

Vědecká a biblická zpráv o vzniku života na zemi – téma k dialogu nebo jen k vzájemnému respektu?

- 13. dubna 2004

P. Mgr. Efrém D. Jindráček, OP

Místo sv. Tomáše v křesťanské filosofii

- 20. dubna 2004
MUDr. Marie Svatošová
Hospic a umění doprovázet
- 27. dubna 2004
ThLic. ICLic. Maximilián V. Filo,
O.Praem.
Manželství v církevním právu
- 4. května 2004
PhDr. Karel Rechlík
Jistoty a otázky moderní sakrální architektury
- 18. května 2004
Doc. PhDr. Jan Royt, CSc.
Barokní poutní místa v Čechách
- 25. května 2004
Doc. ThDr. Michal Altrichter, SJ.
Duchovní problémy současnosti

Pozn:

Přednášky se konají vždy v 17.00 hodin v přednáškovém sále Biskupství brněnského – Petrov 2.

S podporou Města Brna, Biskupství brněnského a Ministerstva kultury ČR

VII. Studentský Velehrad

pozvánka

Ve dnech 23. – 25. 4. 2004 proběhne na Velehradě již tradiční setkání studentů VII. Studentský Velehrad. Akci pořádá Vysokoškolské katolické hnutí ČR v rámci

Středoevropských katolických dnů. Téma: „Dialog“, motto: „Pro všechny jsem se stal vším, abych získal alespoň některé.“ (1 Kor 9, 22)

Tématem Studentského Velehradu 2004 je DIALOG. V programu budou přednášky odborníků rozdělené do 4 tematických celků – Evropa, Církev, Člověk, Příroda. Dále diskuse ve skupinkách, společné slavení eucharistie, koncerty, divadelní představení a samozřejmě i možnost si zasportovat. Zájemci o duchovní přípravu na setkání budou mít možnost putovat na Velehrad pěšky. Na pout' budeme vycházet několik dní předem ze čtyř různých míst.

Studentský Velehrad se bude odehrávat těsně před vstupem ČR do Evropské unie, bude si tedy klást i otázky dialogu v rámci bohaté evropské kultury. Svoji účast přislíbili i hosté z Polska, Rakouska, Slovenské republiky aj.

INFORMACE POD ČAROU:

Účast přislíbili mimo dalších Arc. Jan Graubner, biskup Hrdlička, P. Tomáš Halík, Jan Sokol, Václav Umlauf SJ, Max Kašparů, Mohamed Abbas, P. Bláha SJ, Roman Juriga, Ivana Noblová, MUDr. Marie Svatošová, Petr Hlušík, ...

Z PROGRAMU:

Pěší poutě (středa – pátek) tentokrát vyrazí symbolicky ze čtyř směrů – severní (sv. Hostýn), východní, jižní (Strážnická – Skalická neboli Slovenská) a západní (od Brna)

Pátek: společná mše se zakončením pěších poutí, setkání u táboráku, společná modlitba, ...

Sobota: workshopy, besedy, diskuze, spousta dobré stravy, zpívání v ústavu sociální péče, sport, pracovní dílny, společná mše a modlitby, večer varhanní koncert a koncert Talantu s Jiřím Pavlicou, adorace, ...

Neděle: společná poutní mše, beseda s biskupem Hrdličkou, rozdání balíčků na cestu a rozchod bohatších poutníků do světa ...

*Aktuální informace, přihlášky na adrese
www.stojanov.cz/student2004*

POHÁDKA

Daleko za mořem poblíž smaragdově zeleného pralesa v malé africké vesničce bydlel chlapec jménem Žužuk. Pod černými kudrnami měl značně přemýšlivou hlavu, a tak jednou, když zrovna skončilo odpolední vyučování (protože dopoledne bylo moc horko), prohlásil: „Nanosím ještě vodu ze studny a potom půjdu hledat bílého slona.“

„Mluvíš hlouposti,“ smály se mu některé děti, „žádný bílý slon neexistuje, nikdy ho nikdo neviděl.“

„Vyprávějí o něm staří lidé,“ namítl Žužuk, „a prý takové setkání s ním přináší velké poznání o životě.“

„Třesky plesky, bílý slon je výmysl a hotovo,“ duply děti a odešly domů.

Žužuk nanosil vodu a šel brzy spát. Časně ráno vstal a zamířil do pralesa. Nevěděl, kam má jít, ale jeho touha po poznání bílého slona mu ukazovala směr. K poledni ho bolely nohy, byl znavený, poškrabaný od houštin, žíznivý a hladový. „Kde jsi, bílý slone? Snad tě opravdu nikdy nenajdu?“ zvolal zoufale. „Jsem pořád s tebou, Žužuku,“ ozval se znenadání mocný hlas. Žužuk se překvapeně rozhlédl: „Nikde tě nevidím.“

„Máš mě ve svém srdci, Žužuku. Nepotřebuješ mě vidět, ještě k tomu nedozrál tvůj čas. Stačí, že o mně víš.“

Dlouho potom Žužuk rozmlouval s bílým slonem o životě, o všem, co je a není dobré.

Zpět do vesnice se vrátil jiný Žužuk, moudřejší o poznání toho, co je v životě důležité. Děti se kolem něj seběhly a trochu posměšně vyzvídaly: „Tak co, Žužuku, viděl jsi bílého slona? Proč jsi nám ho nepřivedl ukázat?“

„Vím, že existuje a to mi stačí,“ odbyl je Žužuk a šel zase nanosit vodu, tak jako dřív.

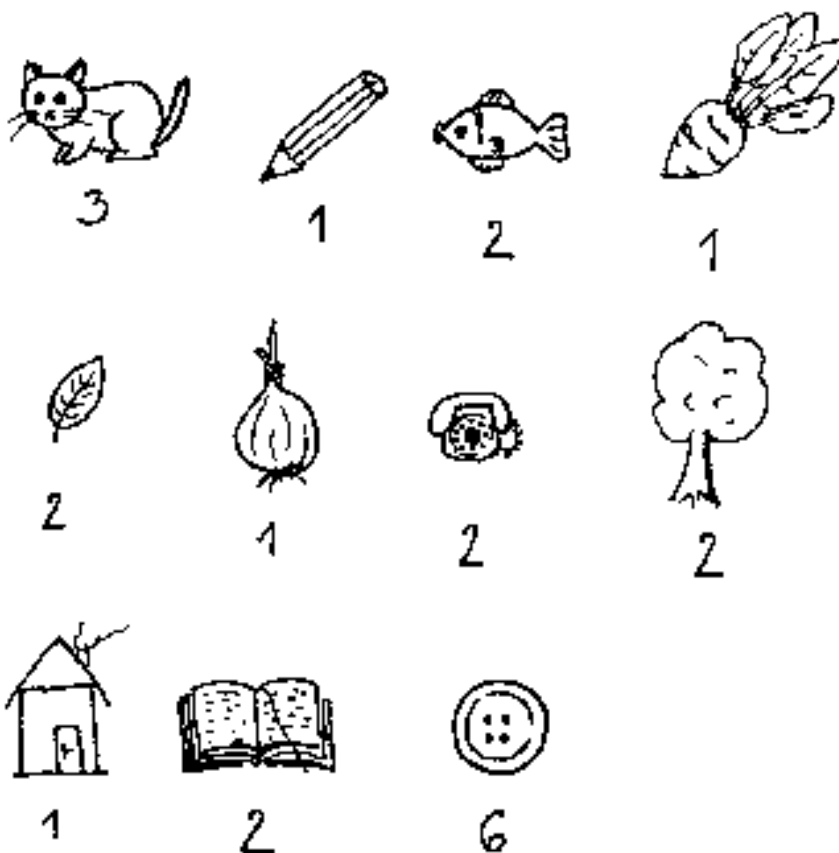
Jarka Cýrusová

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

předpokládám, že většina z vás si teď užívá zimních radovánek o jarních prázdninách, ale doufám, že vám někdo Tomáška schová a vy si budete moct zase trošku zapřemýšlet.

Ani jsme se nenadáli a už tu máme dobu postní. Určitě jste si už mockrát dávali nejrůznější předsevzetí, jak se budete snažit druhým lidem dělat radost, jak si něco odřeknete pro někoho jiného a podobně. Tak doufám, že se to vám (i mně) bude letos dařit a celých těch (viz tajenka) nám neproklouzne mezi prsty.

©Sc

Nápověda:

Pokud byste si nevěděli rady, jak na to: když napíšete název obrázku, tak použijete přesně tolikáté písmenko, jaké vám radí číslo pod obrázkem.